

drag foretages med et antal dage svarende til det antal påbegyndte døgn, som frihedsberøvelsen har været, med tillæg af 50 pct. og oprundet til nærmeste hele antal dage. Fradrag foretages dog kun i de tilfælde, hvor fuldbyrdelsen af fængselsstraffen afbrydes, jf. § 75.

Stk. 3. Ved beregningen af straffetiden foretages desuden fradrag, når den indsatte uforskyldt har været anbragt i forhørscele, strafcelle eller sikringscelle eller udelukket fra fællesskab, jf. § 106, nr. 2 og 3. Fradrag foretages med et antal dage svarende til 50 pct. af det antal påbegyndte døgn, indgrebet har været, og oprundet til nærmeste hele antal dage.

Stk. 4. I det omfang, der foretages fradrag efter stk. 2, ydes der ikke erstatning for frihedsberøvelsen efter retsplejelovens kapitel 93 a. I det omfang, der foretages fradrag efter stk. 3, ydes der endvidere ikke erstatning for indgreb efter § 106, nr. 2 og 3.

§ 19. Justitsministeren fastsætter regler om straffetidsberegningen.

Kapitel 7

Valg af afsoningsinstitution og senere overførsel mellem afsoningsinstitutioner

Institutioner mv.

§ 20. Fængselsstraf fuldbyrdes i fængsel eller i arresthus.

Stk. 2. Fængselsstraf kan dog efter reglerne i § 78 om anbringelse i og overførsel til særlig institution mv. i særlige tilfælde fuldbyrdes i kriminalforsorgens pensioner og i institutioner mv. uden for kriminalforsorgen.

Anbringelse i fængsel eller arresthus

§ 21. Fængselsstraf fuldbyrdes normalt i fængsel.

Stk. 2. Kortvarig fængselsstraf kan fuldbyrdes i arresthus i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til den samlede udnyttelse af pladserne i kriminalforsorgens institutioner.

Stk. 3. Fængselsstraf kan endvidere fuldbyrdes i arresthus, hvis

- 1) det må anses for nødvendigt for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen,
- 2) der er bestemte grunde til at antage, at den dømtes farlighed eller kriminalitet gør det

nødvendigt for at forebygge undvigelse, brandstiftelse eller indsmugling eller handel med euforiserende stoffer,

- 3) det må anses for nødvendigt for at beskytte den dømte mod overgreb, eller
- 4) den dømte efter de lægelige oplysninger bør anbringes i Vestre Hospital.

Stk. 4. Fængselsstraf kan i øvrigt kun fuldbyrdes i arresthus, hvis den dømte selv ønsker det og

- 1) har udgang til arbejde, uddannelse eller anden godkendt aktivitet, eller
- 2) særlige familiemæssige eller andre personlige forhold taler for det.

Anbringelse i åbent eller lukket fængsel

§ 22. Fuldbyrdelse af straf i fængsel sker normalt i åbent fængsel.

Stk. 2. Fuldbyrdelse af straffen skal dog ske i lukket fængsel, når straffen er på 5 år eller mere. Fuldbyrdelsen af straffen skal imidlertid også i dette tilfælde ske i åbent fængsel, hvis det ikke findes betænkeligt efter det i øvrigt oplyste om den dømte.

Stk. 3. Fuldbyrdelse af straf i fængsel kan ske i lukket fængsel, hvis det må anses for nødvendigt for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen.

Stk. 4. Det samme gælder, hvis der efter de i øvrigt foreliggende oplysninger om den dømte og efter kriminalitetens art er bestemte grunde til at antage, at den dømte ved anbringelse i åbent fængsel vil

- 1) undvige eller
- 2) begå strafbart eller groft disciplinært forhold eller udvise anden adfærd, der er åbenbart uforenelig med ophold i åbent fængsel.

Stk. 5. Fuldbyrdelse af straf i fængsel kan endvidere ske i lukket fængsel, hvis

- 1) det må anses for nødvendigt for at beskytte den dømte mod overgreb, eller
- 2) den dømte efter de lægelige oplysninger bør anbringes i Anstalten ved Herstedvester.

Stk. 6. Fuldbyrdelse af straf i fængsel kan desuden ske i lukket fængsel, hvis den dømte selv ønsker det, og særlige familiemæssige eller andre personlige forhold taler for det.

Valg af afsoningsinstitution

§ 23. Fængselsstraf skal, så vidt det er praktisk muligt, fuldbyrdes i nærheden af den dømtes hjemsted. Ved afgørelsen af, i hvilket åbent eller